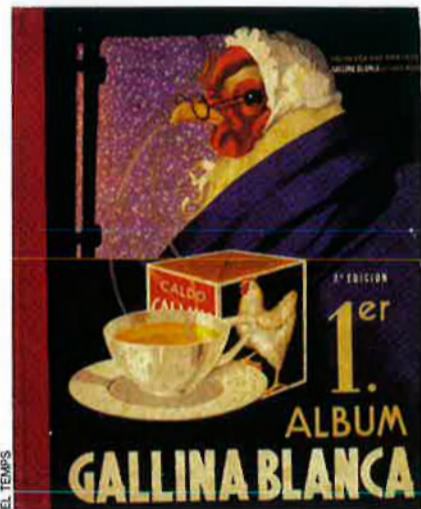

101 objectes que han canviat la nostra vida

1. El clip. Per història i per disseny, aquest minúscul objecte es mereix encapçalar la nostra llista. Al cap de cent anys d'haver-se creat, manté intacta la funció que n'ha fet un dels objectes inexcusables en l'organització de la nostra vida quotidiana.

2. L'ascensor. La vida moderna i la construcció en vertical no s'haurien pogut alçar —ni reeixir— sense la seua col·laboració inestimable. Objecte de malsons i fòbies per a uns i de maldecaps per a molts, sobretot quan exhibeix el cartell d'*avariat*.

3. El brou Gallina Blanca. Matèria culinària de primera mà en la postguerra, els daus de Gallina Blanca serviren per a fer més digeribles els anys del racionament.

4. La cafetera exprés. La cèlebre cafetera Moka italiana passarà a la història com un dels objectes més copiats i com a responsable en bona part de l'addicció al cafè de moltes famílies.

5. El polo Lacoste. Ha fet els seus primers 75 anys de vida tèxtil i el seu cocodril, en homenatge al nom del

Què hauria estat de la nostra vida sense el rotlle de paper higiènic? O sense la joguina Playmobil? Fem una ullada a alguns dels objectes que han marcat la vida quotidiana entre nosaltres.

tennista fundador de la marca, René Lacoste, ha esdevingut un dels clàssics de la moda, ara reivindicat per les generacions del hip-hop.

6. El paper higiènic. La marca Elefante té l'honor d'haver estat la pionera entre nosaltres en la decoració del nostre espai més íntim. Ara, fins i tot es cotitza com a peça de col·leccionista a internet.

7. La planxa elèctrica. A l'univers domèstic ocupa un lloc destacat que es veié superat amb l'arribada de la planxa de vapor. En algunes consultes mèdiques, en recomanen l'ús com a teràpia antistressant.

8. El biquini. Poques peces de roba, en concret dues, han aconseguit destil·lar tanta literatura i seducció visual. Brigitte Bardot en va fer el seu uniforme oficial i el tanga, dècades després,

va donar-li una operació de centrifugació.

9. La Vespa. Des de la Itàlia de la postguerra va viatjar per tot el món com a símbol d'independència i modernitat. Els *moods* britànics feren de l'*scooter* una de les peces de la seua mitologia i Gregory Peck i Audrey Hepburn li atorgaren un moment inoblidable del cel·luloide.

10. El matamosques. Aquest objecte, des del més rudimentari en forma de pala fins als més sofisticats, els polvoritzadors, continua essent un instrument del tot imprescindible per als visitants inoportuns.

11. Nòrit. El detergent casolà sempre tindrà entre nosaltres la imatge d'un petit be dibuixat pel cartellista valencià Lluís Garcia Falgàs. Després arribaren els detergents de l'era televisiva, però aquell que "llavava més blanc" sempre restarà en els nostres cors.

12. El tiquet del torn. L'invent en realitat s'anomena *Turn-o-matic* i va ser creat als anys 50 a Suècia. Gràcies a aquest giny hem fet més organitzada i passadora la nostra estada a les grans superfícies i dependències de l'administració.

13. El televisor. Primer en blanc negre i després en color, el televisor ha passat a convertir-se en un dels membres més estimats de la família contemporània, mentre es multiplicaven per tota la casa com a objectes mutants. S'ha comprovat que la seua absència produeix en moltes persones depressions i més desequilibris psíquics.

14. El bolígraf Bic. Un dels grans agents democràtics de l'escriptura del segle XX. Mai a la història tres lletres han fet córrer tanta tinta.

15. El paper de rotlle absorbent.

A final dels anys 70, el paper de rotlle absorbent va assenyalar el màxim grau de pulcritud i netedat en les nostres cuines. Ha estat també un substitut excel·lent en situacions d'urgència de tovalloles i més complements de primera mà.

16. La sabatilla d'esport. Una altra peça de llarg recorregut que tingué el seu moment epifànic quan el campió nord-americà Jesse Owens va fer ús d'unes sabatilles Adidas en els jocs de Berlín del 1936. Del vestuari esportiu han passat al guarda-roba personal i de moda, i ara peça de disseny d'estilistes i famosos.

17. El 600. Objecte de disseny i usdefruit de la família celtibèrica dels anys 60 i pedra fundacional del nostre desenvolupament a go-go. L'inoblidable Joan Capri el va fer protagonista d'un dels seus monòlegs més populars.

18. La maquina elèctrica Braun SM3.

Va assenyalar una fita en el disseny industrial de la postguerra i unes altres marques en seguiren després el model. La higiene domèstica féu un tomb de 360 graus i se situà com un dels objectes fetitxe de la toaleta masculina.

19. L'olla exprés. L'olla exprés o olla de pressió arribà per a anunciar la futura era electrodomèstica i el temps com un valor inestimable en la cuina. Després fou el torn d'uns altres invents de vapor, però va ser la primera a emetre el seu singular xiulit mentre es posaven a punt les lletilles.

20. El pick-up o tocadiscs portàtil. Memòria sentimental i balada d'un temps i d'un país. La generació dels 60 farà gràcies a aquest estri les primeres incursions sentimentals i descobriments sexuals amb el ritme i les veus de Nat King Cole i el Dúo Dinámico.

21. La càmera Súper 8. Ha estat, amb la càmera fotogràfica, el nostre notari visual i testimoni de l'àlbum familiar. També va servir perquè alguns cineastes de l'anomenat cinema independent feren el debut cinematogràfic.

22. El llum Anglepoise. És a dir, el llum de braç articulat que ha il·luminat una bona part dels escriptors i de les taules de treball del món des que el 1932 l'enginyer britànic George Carwardine el va dissenyar. Un model que ha conegut tota mena de variacions i còpies en els 75 anys de vida.

23. La minifaldilla.

Va homologar les cames de les joves i menys joves de tot el món, de Julie Christie a Jackie Kennedy, de Núria Feliu a Guillermina Motta. Tothom en va fer una peça d'exhibició del seu guarda-roba i signe de joventut.

24. La nevera portàtil. Objecte de primera necessitat, amb el para-sol i la crema protectora, en les escapades estiuenques de sol i platja. L'organització del contingut interior constituïa tot un exercici de saviesa i el seu transport era reservat als més vigorosos del clan.

25. El termos. Una altra peça obligatòria en l'equipatge modern. Assenyalem que n'han fet ús, entre més, sir Edmund Hillary en la conquesta de l'Everest i els germans Wright en els seus vols oceànics, cosa que ens fa pensar en el decisiu protagonisme d'aquest objecte en la història del segle XX.

26. El disc de vinil. Objecte que continua despertant passions entre els adeptes, que es resisteixen a l'imperi del CD: "Save the vinyl". Els Beatles, amb el seu *Sgt. Peppers*, el feren entrar a la història, i la parella Serge Gainsbourg i Jane Birkin, a les llistes de prohibicions de quasi tot els països del món.

27. El Chupa Chups. Des dels anys 50 endolceix la vida de diverses generacions i tingué en la figura de Johan Cruyff un dels seus promotors conjunturals. Posats a quedar-nos amb una imatge, fixem el record de Sue Lyon com la *Lolita* de Stanley Kubrick paladejant una piruleta mentre desperta el desig del professor Humbert-Humbert.

28. El futbolí. D'origen incert i reivindicat per diverses comunitats nacionals, el futbolí tingué l'edat d'or després de la Segona Guerra Mundial. La batalla del futbol a escala domèstica del dissabte a la tarda.

29. L'escubidú. Als anys 60, l'escubidú, unes tires de plàstic de diferents colors, va ser l'entreteniment juvenil a falta del Game Boy de Nintendo. Després d'un laboriós treball d'artesania, l'escubidú donava com a resultat coloristes formes com una polsera o un vistós clauer.

30. Els sostenidors. L'exuberància física dels anys 50 tingué en el sostenidor el punt de suport projectat en físics com els de Marilyn Monroe o Sophia Loren.

Després, les feministes en feren una peça estigmatitzadora i, dècades més tard, el Wonderbra acabà de posar les coses a lloc.

31. L'Scallextric. Molt abans que la Fórmula 1 arribara a Montmeló, l'Scallextric va posar emoció al saló familiar com a gran circuit automobilístic de les vesprades de diumenge.

32. La maquineta d'un sol ús. Gràcies a ella, l'acte d'afaitar-se va perdre solemnitat mentre guanyava temps. A partir d'aleshores, s'afegia a la llista d'objectes de vida efímera de la vida moderna.

33. L'Scotch-Brite. El fregall passava a ser ara estri de distinció dins de l'horitzó domèstic i, a més, amb nomenclatura anglosaxona.

34. Les pastilles Juanola. El seu creador, el farmacèutic barceloní Manuel Juanola Reixach, mai no hauria pensat que aquestes petites pastilles farien un paper tan determinant en la nostra salut.

35. L'encenedor Flaminaire. Abans de la irrupció dels encenedors de plàstic i quan fumar encara era un plaer, el Flaminaire va ser tot un símbol d'estatus i distinció. La seua estrella va declinar amb l'arribada del democràtic Bic.

36. El Citroën 2 CV. Gràcies a James Bond i al film *For your eyes only*, es van poder veure les prestacions que podia donar aquest vehicle a l'hora de fugir dels perseguïdors.

37. El Pegamento Imedio. Ni que només fóra per la seua olor tan característica, ja mereix un lloc destacat en el nostre rebost sentimental.

38. El xiclet Bazooka. Els xiquets dels anys 60 tingueren les seues primeres càries gràcies a la goma de mastegar.

39. Les ulleres de sol. Pocs complements de moda han acabat essent tan imprescindibles com les ulleres de sol. La firma Ray-Ban n'ha fet objectes de col·leccionisme i Jack Nicholson, complement imprescindible per anar a la cerimònia dels Oscar.

40. El transistor. Quan entrà en funcionament, la natura va perdre part del seu misteri i del seu silenci.

41. El juke-box. Banda sonora domèstica i orquestra de selecció personal, el juke-box féu la vida alegre dels anys 50 i 60.

42. El Duralux. L'acer de vidre, com deia la publicitat, va ser el culpable de moltes excursions a Andorra en cerca del metall preuat.

43. El caramel Damel. El caramel masticable. La fàbrica de laminadures d'Elx afegia un dels productes estrella al menú infantil.

44. La píndola. Suposem que aquest segle XXI veurà finalment alçar-se el primer monument a la píndola en tribut a la seua inestimable aportació a un món menys densificat.

45. La màquina de rentar. En la seua "Complainte du progrès", Boris Vian cantà els nous estris de la vida moderna com a forma de seducció.

46. El Meyba. La marca Meyba va acabar donant nom al banyador que s'anunciava com "dues peces en una". A l'interior, un suspensori evitava sorpreses inoportunes.

47. La clau anglesa. Aquest giny posà en relleu les contradiccions de la semàntica, perquè, tot i el seu nom, un

senyor suec en fou l'inventor. Des que fou inventat, se n'han venut més de cent milions de models.

48. El desodorant. Tribut a un dels invents que més han fet per la salut ambiental de la humanitat. En esprai, barra o *roll-on*, llarga vida al desodorant!

49. La Kodak. Què hauria estat de les nostres vides sense aquest objecte enmig de la plaça de Sant Pere del Vaticà o davant la torre Eiffel?

50. La lycra. Segurament si Marilyn Monroe haguera conegut la lycra, la història del cinema no hauria estat la mateixa pel que fa a formes i volums.

51. El tergal. El seu nom arribà a ser tan revolucionari per a la vida tèxtil com el *Llibre Roig* per als guardians maoistes de la Xina dels anys 60.

52. Els pantis. El creador publicitari Leopoldo Pomés va aconseguir popularitzar-ne l'ús entre les joves del país com "les mitges que arribaven als malucs".

53. L'Olivetti. Quan l'ordinador encara era als llimbs electrònics, la màquina d'escriure Olivetti, model Valentine i disseny Ettore Sottsass, va posar fantasia i funcionalitat a l'escriptori.

54. El pal de fregar. Eina que continua essent tan eficaç com el primer dia.

55. Playmobil. Una de les joguines que, amb els seus cèlebres ninots articulats, ha potenciat la fantasia i el sadisme infantil aquests darrers trenta anys.

56. El paraigua plegable. El nostre reconeixement a la persona que va

aconseguir de reduir i fer més pràctic un dels objectes més enutjosos de la vida moderna.

57. La samarreta o t-shirt. Poques peces de vestir han tingut una vida creativa tan llarga com aquest tros de cotó. De la protesta pacifista al màrqueting polític, la samarreta ha esdevingut un dels mitjans de comunicació més cridaners.

58. La pila Tximist. "Tximist és el meu nom de pila", deia la publicitat d'aquesta pila d'origen basc i avui peça de museu.

59. Els texans. Si hi ha una peça de vestir que ha assenyalat el passat segle XX és aquesta, i un número, el 501.

60. El Túrmix. No sabem si en la pròxima guerra dels xefs esdevindrà una

de les armes de destrucció massiva i combat amb l'escumadora i el termomix.

61. El retolador fluorescent. Des que un ciutadà japonès va posar en circulació el primer retolador, aquesta eina ha estat un estri de primera mà a l'hora d'assenyalar l'essencialitat de moltes coses.

62. El bolquer d'un sol ús (i amb adhesiu). La pel·lícula *Tres solters i un biberó* va aconseguir de popularitzar-ne l'ús i el domini entre la població masculina.

63. La màquina escurabutxaques. Objecte d'atracció fatal per a consumidors amb tendències ludòpates que emet melodies hipnòtiques.

64. El rotlle de paper d'alumini. L'entrepà es va vestir de gala gràcies a ell després d'haver passat per uns altres embolcalls més modestos i conjunturals.

65. El tupperware. Malgrat el nom, aconseguirà fer-se popular i d'ús gene-

ralitzat com a contenidor asèptic per a l'ensalada russa.

66. La Barbie. Poques joguines han sumat tants detractors com defensors com la Barbie, l'única nina que ha servit de model d'alta costura per als grans dissenyadors.

67. La motxilla. Peça de transport, la motxilla, gràcies al boom de la bicicleta, s'ha erigit en completament indispensable.

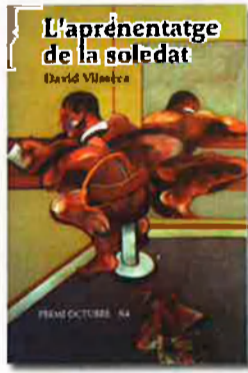
68. El radiocasset. I la seua matèria primera, la casset, motivaren un nou rumb a la música en el camí de la individualització melòdica.

69. El post-it. La dècada dels 80 va veure la irrupció triomfant d'aquest adhesiu com a misatger volant i recordatori imprescindible.

70. La compresa. La higiene femenina hi té una de les icones del segle XX.

71. El walk-man. Antecedent prehistòric de tots els contenidors musicals que arribaren després. La combinació walk-man i *jogging* farà història.

Premis Octubre 2007

Premi Octubre d'assaig "Joan Fuster"

Una geografia imaginària: Mèxic i la narrativa catalana de l'exili
Carlos Guzmán Moncada

Premi Octubre de novel·la "Andròmina"

L'aprenentatge de la soledat
David Viaseca

Premi Octubre de teatre

Lost persons area
Octavi Egea

Edicions 3i4, Sant Ferran, 12. 46001 València

72. L'enganxina. En l'esclat democràtic després de la dictadura franquista, l'enganxina condensarà totes les reivindicacions i els desigs del moment.

73. L'ampolla de plàstic. Gràcies al reciclatge, l'ampolla de plàstic redimiria el seu pecat original.

74. La videocasset VHS. Objecte fetitxe de cinèfils i malalts de la pantalla, va tenir l'edat daurada. Després, com el *Titànic*, s'enfonsà contra l'iceberg DVD.

75. El karaoke. Camilo Sesto i més baladistes romàntics li deuen part del seu renaixement sonor.

76. El tetrabrik. Sense ell, la nostra educació ambiental en la cultura del reciclatge no hauria estat tan reeixida.

77. El comandament a distància. Un dels objectes més controvertits de les llars familiars.

78. La caçadora Perfecto. Devem a John D. Perfecto la creació d'aquesta caçadora que ha tingut, entre més models, Marlon Brando com a motorista brètol i John Travolta com a rei de la brillantina.

79. El forn de microones. Els usuaris es divideixen entre els qui l'utilitzen per a escalfar el got de llet i els qui l'utilitzen per a descongelar la pizza Tarradellas.

80. El tatuatge. La princesa Estefania de Mònaco en va fer un signe de normalització epidèrmica.

81. El rellotge Swatch. Després de Guillem Tell i el rellotge

de cucut, l'altre símbol de la precisió suïssa.

82. El telèfon sense fils. Hem d'agrair-li que ens alliberara de l'esclavatge del cable, que no és pas poca cosa.

83. El pin. Moltes empreses hi trobaren l'aliat ideal per al seu marxandatge.

84. Les botes Doc Martens. Elton John, a l'òpera musical *Tommy*, en farà el seu millor promotor.

85. La Game Boy. El 1989 Nintendo posava al mercat un dels videojocs destinats a fer història. La resta, ja ho sabeu.

86. L'ordinador personal. Objecte que està comprovat que pot crear un estat de malenconia digital quan deixa de funcionar.

87. L'antena parabòlica. El paisatge urbà contemporani li deu bona part de la seua lletjor.

88. El telèfon mòbil. La comunicació humana va perdre part del seu romanticisme des que es posà en funcionament.

89. El Tampax. Mai dues síl·labes no han fet tant de soroll interior.

90. La targeta bancària. Amb el mòbil, l'altra peça imprescindible del vestuari contemporani.

91. El fil dental. Estri sadomasoquista d'ús diari.

92. El preservatiu. Objecte que ha tingut en l'oficina vaticana un dels seus màxims propagandistes involuntaris.

93. El xandall. Peça d'ús obligatori del dissabte i els dies de festa a les grans superfícies i centres comercials.

94. La mountain-bike. Amb més models de bicicletes, un dels nous perills per a la integritat física del vianant contemporani.

95. El CD. Bèstia negra del vinilòfil.

96. El Merdolino. Gràcies a la firma Alessi, aquest estri de neteja del vàter entrava en els manuals d'història del disseny.

97. El descodificador TDT. Objecte d'homologació obligatòria de la llar contemporània.

98. El mocador palestí. Per culpa de l'empresa Dunkin' Donuts i la retirada d'un anunci en el qual la presentadora exhibia aquesta peça reivindicativa, s'ha pogut comprovar que continua mantenint les propietats originals.

99. El wi-fi. Què seria de la nostra vida sense el wi-fi?

100. El pírcing. La insuportable vulnerabilitat del cos humà.

101. El pen memòria. Últim objecte no identificat arribat al planeta Terra.

Carles Gámez